

hensyn til salgsgenstandens nærmere karakter. Stridens kerne ved køb af brugte varer synes i vidt omfang at være, hvilke krav der kan stilles til brugte varer, og dette spørgsmål vil en differentieret reklamationsfrist ikke bidrage til at løse. Samlet finder arbejdsgruppen, at differentierede reklamationsfrister vil indebære en u hensigtsmæssig og unødigt kompliceret af den køberetlige regulering.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 138-149.

Justitsministeriet er enig i arbejdsgruppens synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 4 og 10-12 (de foreslåede ændringer til § 54, stk. 1, og § 83, stk. 1 samt de foreslåede §§ 81 og 85).

5.6. Lovvalg

5.6.1. Gældende ret

EU-konventionen om, hvilket lands lovgivning der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser (lovvalgs-konventionen) gælder her i landet, jf. lov nr. 188 af 9. maj 1984 med senere ændringer.

Hvis parterne i en forbruger aftale ikke har aftalt, hvilket lands lov der skal gælde for aftalen, vil det som hovedregel være loven i det land, hvor forbrugeren bor, der finder anvendelse. Det gælder bl.a., hvis den erhvervsdrivende forud for aftalens indgåelse har reklameret eller fremsat særligt tilbud over for forbrugeren i dennes bopælsland, og forbrugeren dér har foretaget de handlinger, som fra forbrugers side er nødvendige for at indgå aftalen (konventionens artikel 5).

Efter konventionen kan parternes lovvalg i de nævnte tilfælde ikke medføre, at forbrugeren mister den beskyttelse, der tilkommer ham i medfør af ufravigelige regler i bopælslandets lovgivning.

Konventionen indebærer, at forbrugeren kan påberåbe sig både de ufravigelige bestemmelser i bopælslandets lovgivning og de bestemmelser, der følger af lovvalgsaftalen, og det kan have praktisk betydning, hvis de sidstnævnte bestemmelser giver forbrugeren en bedre retsstilling.

Hvis en aftale – herunder enhver forbruger aftale – kun har tilknytning til ét land (f.eks. hvis begge parter bor i det samme land, og aftalen indgås og skal opfyldes dér) kan parterne ikke ved at vælge et andet lands lovgivning tilsidesætte ufravigelige bestemmelser i det lands lovgivning, som aftalen i øvrigt har tilknytning til.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 37-41.

5.6.2. Forbruger købsdirektivet

Efter direktivet må forbrugeren ikke kunne fratages den beskyttelse, der følger af direktivet, gennem en lovvalgsaftale, der henviser til lovgivningen i et ikke-EU/EØS-land, hvis købsaftalen har nær tilknytning til medlemsstaternes område. Der henvises til direktivets artikel 7, stk. 2.

5.6.3. Lovforslagets udformning

Arbejdsgruppen anfører, at gennemførelse af direktivets bestemmelse om beskyttelse af forbrugeren mod visse uheldige virkninger af det frie lovvalg bør ske på en måde, der ligesom lovvalgskonventionen tillader forbrugeren at vælge mellem den beskyttelse, der følger af ufravigelige regler i det EU/EØS-lands lovgivning, der ville finde anvendelse uden lovvalgsaftalen, og lovgivningen i det land, som lovvalgsaftalen henviser til, hvis denne lovgivning stiller forbrugeren bedre.

Arbejdsgruppen finder endvidere, at begrænsningen i visse lovvalgs klausulers retsvirkning på grund af reglernes nære indbyrdes sammenhæng bør gælde i relation til alle spørgsmål om mangler ved salgsgenstanden, selv om direktivet alene forpligter medlemslandene til at lade begrænsningen omfatte de spørgsmål om mangler, der er reguleret i forbruger købsdirektivet.

Arbejdsgruppen foreslår, at den nødvendige regulering af visse lovvalgs klausulers retsvirkning indføres i loven om gennemførelse af lovvalgskonventionen i dansk ret. Efter arbejdsgruppens opfattelse vil det herved kunne fremgå klarere, at der med den foreslåede bestemmelse alene sker en fravigelse af konventionens lovvalgsregler i enkelte ret atypiske situationer.

Der henvises til betænkningen side 41-44.

Justitsministeriet er enig med arbejdsgruppen i, at beskyttelsen mod visse lovvalgs klausuler bør gælde i relation til alle spørgsmål om mangler ved salgsgenstanden, selv om direktivet alene forpligter medlemsstaterne til at lade lovvalgsreglen omfatte de spørgsmål om mangler, der er reguleret i forbruger købsdirektivet.

Justitsministeriet finder derimod, at det på nuværende tidspunkt er mest hensigtsmæssigt at gennemføre direktivbestemmelsen på samme måde som ved gennemførelsen af tidligere forbruger beskyttelsesdirektiver, dvs. ved en bestemmelse i den pågældende materielle lov – her købeloven.

Det foreslås, at forbrugeren ikke gennem en lovvalgsaftale, der henviser til et ikke-EU/EØS-lands lovgivning, kan miste den beskyttelse, der følger af